

Előfizetési árak:

Egész évre	--- 12 frt.
Félévre	--- 6 "
Negyedévre	--- 3 "
Egy óra	--- 1 "
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:

Plettz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276 sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

TORONTÁL

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-ső szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel

Állandó lóversenypálya.

Nagybecskerek, április 11.

(P) A lóversenyek a lótenyésztésnek vizsgálói. Ott, azokon mutatja be magát a ló jó vére, gyorsasága, kitartása, azokon tesz a ló vizsgát arról, hogy ő maga mire használható és hogy érdemes-e ő arra, hogy éppen az ő utódaival szaporítsuk-e lótenyésztésünk állományát.

Angliában a derby napján az alsóház nem ülészik, oly annyira nemzeti érdeknek tartják a lóversenyzést a lótenyésztés szempontjából. Ott a derby napja, a melyen minden évben az azon évbéli 3 éves lovak próbálják ki idegeiket, izmaikat és tüdejüket, valóságos országos ünnepnap jellegével bír. Nálunk még nincs ily általános jellege a lóversenyzésnek, ámbar Budapesten ugyszólván mesés fejlődést mutathat föl. Husz év előtt évenként egy-két versenynap lett megtartva, a melyeknek legnagyobb díja az akkor 5000 frankos nemzeti díj volt. Most már Budapesten 26 s a főváros mellett fekvő Alagon 9 versenynap folyik le évenként és van egy 40.000 frttal dotált Szt. István díj; a „Leger“ nevű díj, az Alagi-díj, a Károlyi-memorial és a Szt.-László díj 20—20 ezer frt értékűek és 5—10 ezer forintos díj annyi van, hogy telivéreink csak úgy sze-degethetik azokat a földről, ha van hozzá elég jó lábuk. A budapesti lovaregylet legalább 500.000 frtnyi versenydíjat oszt ki évenként részükre, illetve tulajdonosaik részére.

A hiba nálunk csak az, hogy a vidéken nincs még kellőleg kifejlődve az érzék a lóversenyek iránt. Pedig csakis a versenyek adhatják meg a mértéket és tanúságot a lótenyésztés mikénti irányítására és ezek adják meg a jutalmat is a jó lovat tenyésztő gazdának, nemcsak a versenydíjak által, hanem mert a jó lovaknak már azért is nagyobb az értékük, mert módjukban van értékes díjakat nyerhetni. Ismétlem tehát, hogy a lóverseny két célt segít elérni nagy szerencsével: egyik az, hogy fejleszti, nemesíti, javítja a lótenyésztést, a másik pedig, hogy értékesebbé is teszi azt.

A budapesti lóversenyek azonban nem

elégsek arra, hogy ilyen kihatással legyenek az ország minden részének lótenyésztésére. Az egyes vidékeknek éppen ugy kötelességük a maguk lótenyésztői érdekeit versenyek által istápolni és fejleszteni. Buzdítani kell vidékenként is a tenyésztőket díjakkal és tanítani őket a versenyek próbáival.

Ezért a sok üdvös ujtás és berendezkedés között, a melyeket Torontál megye mai vezetése e megyében inaurál, az első közt foglalhat helyet az a terv is, mely a lóversenyzést Nagybecskereken állandósítani akarja.

A terv nagyon okos, nagyon hasznos, de természetesen itt is minden a „miként“ től függ. A tapasztalat eléggé igazolja, hogy a lóversenyzés ügye csak ott és csak akkor vehetett igaz nagy lendületet, ha feléje sikerült a nagy közönség érdeklődését irányítani. Ez a közönség pedig két részből áll: egyik a lótenyésztő közönség, a másik pedig az, a melyik sportörömekeket élvezni jár ki a lóversenyekhez.

Ez utóbbi közönség részére pedig — az extenzív kiterjedésben odavonzandó közönséget értem — föl kell állítani a totalizátort. Budapest ma már körülbelül tulszárnyalja Bécs lóversenysportját és pedig abból az egyetlen okból, hogy Bécsben sok akadályoztatásnak volt kitéve a totalizátor. A totalizátorhoz nem kell egyéb, mint egy kis, fabódé két-három ablakkal, melyen át a versenyző lovak számaikat jelző ticketeket árusít egy-két ember és egy fali táblán jelzi egyszerűsmind, hogy mennyi lóra mennyi tét lett fogadva. A harmadik ablaknál pedig a nyerő lóra fogadóknak fizetik ki a nyert osztalékot. Az egész szerkezet tehát nagyon egyszerű: a budapesti lovaregylet szívesen ad kölcsönbe jelző-táblákat, a bódét két ács pár nap alatt elkészíti és a ticketek nyomása is pár forintba kerül. És ezért a csekélységért biztosítja a totalizátor a legszélesebb körű közönség fejlődő érdeklődését.

Fontos eszköze a versenyek állandósításának és fejlesztésének az is, hogy a versenytér könnyen elérhető legyen. Ez — fájdalom — nálunk nincs meg: lévén a muzslyai versenytér igen alapos távol-

ságra a várostól. Ezen a bajon csak ugy lehet segíteni, ha közúti vasutat, talán legcélszerűbben lóvasutat építenének a muzslyai telep felé, természetesen a vasut kellő értékesítése végett az abban az irányban fekvő helységek érintésével.

A versenytér magát lehetőleg kényelmesen és kellemesen kell berendezni. Egy kis védelem a nap, a por, az eső ellen, nemkülönben az éhség és szomjúság ellen csak fokozhatja a közönség kedvét a versenytér látogatására. Sőt nem tudom, hogy nem kellene-e a versenytér valamikép egész nyárára egy általános kiránduló helylyé átalakítani befásítással, vendéglővel és odavezető jó közlekedéssel? Ez csak annál természetesebbé tenné, hogy versenynapokon annál is inkább kimenjen oda mindenki. Nagybecskerekre különben is alaposan ráférne egy kiránduló hely, ahová a tikkasztó meleg elől tüdlni elvonulhatnak.

A lótenyésztő gazdák érdekeit pedig elő lehetne mozdítani az által, hogy men-nél több díjat kellene torontáli nevelési lovak számára kitűzni. A kormány most is segíti lóversenyügyünket, de amennyire példákából ösmerem a jelenlegi földmivé-lésügyi miniszter jó intenczióit, tisztában vagyok vele, hogy még sokkal többet lehetne nála kieszközölni és pedig nemcsak azzal, hogy versenydíjakat tüzzön ki, ha-nem különösen azzal, hogy bocsaáson ki-válóbb minőségű telivér és félvér fedező lovakat a megyei lótenyésztés céljaira — ingyen, vagy félig ingyen. A budapesti lovaregylet és az urlovasok szövetségé-nek anyagi és erkölcsi támogatását is erő-sen ki kellene és lehetne használni és ami fő: létező, vagy létesítendő megyei alapokból kellene gondoskodni sok ver-senyről és ezeknek jó dotációjáról.

Hangsúlyozom, hogy „sok verseny-nap és futam legyen, hogy többeknek jus-son a jutalomból, mert csak akkor lehet jó hatással a versenyzés a tenyésztésre, ha mennél több tenyésztő mennél több „elismerést“ remélhet tenyésztése után el-érhetni. A kevés itt éppenséggel annyi mint semmi, ha egyszer nem elegendő az igények kielégítésére és a szélesebb körben eszközölni való buzditásra.

A „TORONTÁL“ TÁRCZÁJA.

Dalfino.

— Irta: Gabriele d'Annunzio. —

Ott a kavicsos tengerpart mentén Dalfino volt a neve, és ez a név valóban jól is illett hozzá. Az evezéstől meggyörbült s a kánikulában megbarnult dereka, vastag gyapjas feje, lábainak és karjainak hihetetlen mozgékonyasága által, valahányszor a vízben lubiczkolt, a családásig hasonlított a delfinhez.

Látni kellett volna, midőn, mint szárnyaszegett hatalmas sas, ordítva vetette magát a Forro-i sziklákról a hullámok közé s midőn hosszú várta, a tenger zöld vizéből fölmerülve, a ragyogó napba tekintett szemével.

Pompás látvány volt!

De tán még szebb volt ennél, midőn a sivitva rohanó sírokkó zugása közepett, ott himbalózott az árbóc tetején, alatta örülten tombolt a vihar, akár csak elnyeléssel fejegetné.

Arva volt. Anyját Dalfino ölte meg születésével, huszonnégy év előtt egy őszi éjjelen; apját elnyelte a tenger egy este, midőn a vihar ugy üvöltött, mint a farkasok, az égboltozat pedig piros volt, mint a vér.

E pillanattól kezdve a beláthatatlan viz-tömeg különös buverőt gyakorolt reá. Hallgatta suttogását, mintha értene belőle valamit; enyelgett vele, mint egykor jó apjával, édesen szerel-mes hangon, mely néha torkaszakadtáig üvöltö-

kiáltásba tört ki, majd ábrándos, csöndes hangudallamba ment át.

— Ott a mélységben vágyom megpihenni — szölt egy ízben Zarrához. — Ó vár reám, jól tudom, hogy vár, tegnap láttam őt . . .

— Láttad? — válaszolt Zarra, fölnyitva fényes nagy szemét.

— Igen, ott a Seppie sziklacsucs mögött, a tenger olajsima volt, reám tekintett, reám.

A leány testét hideg borzongás futotta végig, mely velejeig hatolt.

*

Büszke s szilaj teremtés volt Zarra! Magas és karcsu, mint az árbóc, a párducz szelidségével, vipera fogcskák, skarlát piros szájjal és pihegő keblével pezsgésbe hozta az ember véret.

Zarra és Dalfino még gyermekkoruktól szerették egymást, midőn kavicsos játszódoztak, tengeri állatkákat fogdostak s a kék habokban lubiczkoltak, ezerszer csókolták meg egymást a nap fényénél, a tenger sima tükrénél. Napfény-nél, tenger partján ezerszer hangzott fel gyer-mekkoruk dala . . .

*

Zarra várt reá minden este, midőn az ég a Majella csucs mögött megbiborosodott s a tenger s.ine helylyel-közzelel violaszinben pom-pázott.

Mint megannyi madárka tüntek föl a messzeségben a halászbárkák. Dalfinoé azonban még mindig legelől járt, egyenesen, bátran és karcsun! Vörös vitorláját kidagasztotta a szél;

öröm volt ránézni. A hajó orrán állott Dalfino, szilárdan, mint a gránit oszlop.

— Hallod-e há! — kiáltott Zarra — fogtál-e jócskán?

Dalfino visszakialtott s a sirályok rikoltozva emelkedtek föla tarka sziklákról. Az egész viz mentén a halász nép zaja hangzott s a tenger illata szállott föl.

A tenger illata mind a kettőt mámorba ringatta. Néha sokáig néztek egymás szemébe, el-büvölten, Zarra a hajócska peremén ült, a lába elé helyezett deszkára pedig Dalfino telepedett le; ezalatt ringatta őket és susogott nekik a tenger árja, mely szellőtől ringó megmérhetetlen réthez hasonlított.

— Mi ragyog ma este szemeidben, Zarra? — szölt suttogva Dalfino — nézz ide, megese-küdném, hogy egyike vagy ama búbajos sziré-neknek, kik messze-messze tengeren élnek vilá-gukat, kik félig nőre, félig halra vallanak, olyan vagy, mint azok, kiknek énekére meg-dermed az ember. Meglásd, egy szép napon ismét szirénne vátozol, beleveted magadat a hullámok közé s engem itt hagysz örökre . . .

— Örült! — suttogta Zarra, összeszorított fogakkal s félig nyitott ajakkal, miközben kezé-vel Dalfino hajába kapaszkodott, ki tehetet-lenné lett, mint a láncozba vert leopárd. — A tenger illata oly pompás volt, mint soha!

*

Egy júniusi nap hajnalán Zarra is a bár-kára szállt halászatra, a tiszta, átlátszó levegőt szellő járta át; pezsdül a vér, a partra sűrű köd

HIREK.

Tájékoztató.

Április 14. A felső-törölk. árm. társ. rendkívüli közgyűlése.

Április 14. A Temesvár-nagyszentmiklósi vasút közgazgatási bejárása.

Április 14. A Magyar Olvasókör hangversenye.

Április 16. Torontálmegyei rendkívüli közgyűlése.

Május 16. A közgazgatási bizottság ülése.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van, nőknek kedden és pénteken délután.

— **Állandó választmány.** A f. hó 16-án tartandó rendkívüli megyei közgyűlést előkészítő állandó választmányi ülések tegnap délután vették kezdetüket a holnap csütörtökön délután 4 órakor fognak folytatni.

— **Jegyző-szaktanfolyam.** A jegyzői szaktanfolyam előadói ma délelőtt Daniel alispán elnöke alatt tartott értekezletükön a tanfolyamvizsgákat május 2-ára tűzték ki.

— **Megerősítés.** A vallás és közoktatásiügyi miniszter Budimlics Zsófia orlovi közszéki elemi iskolai rendes tanítónő: jelen állásában végleg megerősítette.

— **Szönyeggyár.** A helyben létesítendő szönyeggyár-részvénytársaság alapítói holnap délután 1/4 órakor a főispáni kisteremben ülést tartanak, melyben határozni fognak az alapító közgyűlés határidejére, a telekvételre és az első 30% befizetésére vonatkozólag.

— **Hangverseny.** A következő sorokat vettük: A nagybecskereki magyar olvasókör 1894. évi ápril hó 14-én a Casino nagytermében táncvizsgálommal egybekötött jótékony célú hangversenyt rendez, melynek tisztja jövedelme felerészben a Nagybecskereken felállítandó árvház és felerészben a nagybecskereki magyar olvasókör zongora alapja javára fordítatik. A hangverseny műsora a következő:

1. Dalok:

a) Noseda: „Légy enyém“.

b) Gounod: „Tavaszi dal“. Éneklő Nocker János.

2. „Humoros felolvasás“. Irta és felolvassa dr. Brájjer Lajos.

3. Hoffmann: „Magyar táncok“. Zongorán előadják: Dr. Nónay Pálné és Stagenschmidt Paula urhölgyek.

4. „Farsangi prédikációk“. (Egy ifjú agglegény siralmai.) Irta: Bartók Lajos. Szavalja: Ifj. Kovács Sándor.

Az estély pont 8 órakor kezdődik. Belépti díj: a kör tagjainak személyenként 50 kr., családonként 1 frt, a nem tagoknak személyenként 1 frt, családonként 2 frt. Jegyek előre válthatók Mangold Lipót könyvkereskedésében. A kitűzött jótékony cél iránti tekintetből a felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

borult. A homályt hirtelen napsugár törte át, az égből kilőtt aranyos nyilvessző, utána a többi s világozott. Ezer és ezer szín változott a leggyönyörűbb összhanggal. A köd elenyészett, akár csak szél söpörte volna el. Előbukkant a nap s nagy véres szemével rátekingett a véghetetlen tenger csöndes vizére. Egész sereg halászmadar kiáltozott, szavuk az ember kacajához volt hasonló és szürke szárnyaikkal föl-fölszántották a tenger felületét.

A bárka ringatózva haladt előre, hirtelen fordulattal, akár csak valami fűrgő tengeri állat. Oldalt a Forroni zátony irányában még látszott a hajnali pir szeladózása!

— Nézd, — szólt Zarra Dalfinohoz, a két napsütötte fiu között a csikorgó kormányrudat igazította — nézd ott a parton a sok apró házat, hasonlítanak Agnes néni betlehemi kunyhóhához.

— Az ám! — mormogta közbe a ficzkó mosolyogva; Dalfino azonban szóltan maradt s mereven tekintett az égszínü viz fölött imbolygó s a hálót jelző parafa-gömbökre.

— Nemde Zarra, szép fia van Agnes néneinek? — szólalt meg végre keserű gunnyal, miközben czápa-szemeit Zarrára meresztette.

A leány bátran állta ki a legény tekintetét, azonban önkénytelenül ajkára harapott.

— Lehet — felelte Zarra, — mitsem jelentő hangon, miközben a fölöttük karikázó sirályok felé irányozta tekintetét.

— No, no!... Aztán meg milyen jól áll rajta az a sárgaszínűs fináncz ruha, ka-astollas kalapja, hát még a kardja!... Biz ugy van az...

Zarra dagadozó kebelével s félig csukott ajakkal, gyönyörrel teli érzettel vetette hátra fe-

— **Uj magyar királyi trón.** Hihetetlennek hangzik ugyan, de tény, hogy eddig nem volt magyar királyi trón. Az állami önállóság e symbolumát eddig Ausztriától kaptuk mindig kölcsön. Természetes, hogy arról a diszes trónszékéről van szó, amelyet ünnepélyes alkalmakkor Bécsből hoztak Budapestre és a melyet az ünnepélyek után mindig gondosan becsomagoltan visszaexpediáltak. Mint a „H-k“ írja, Magyarország is meg lesz most már a maga királyi trónja, a mennyiben ő felsége rendelkezései a budai palota számára most trónszéket fognak készíttetni. Eredetileg az osztrák trónszék mintájára akarták az új magyar trónt faragni, de miután Hohenlohe herceg figyelmessé tette arra, hogy a Mária-Terézia-idejéből származó szék stílya nincs összhangban a magyar trónterem stílyjével, elhatározták, hogy az új trónszéket Magyarországon egy magyar művész terve szerint fogják készíttetni.

— **A nagykirindai kaszinó.** Nem a legkedvezőbb idők járnak most a kaszinóknak; itt is, ott is hangzanak fel a panaszok, mindenütt a — pénzügyi nehézségek miatt. Nagykirindán is, a kaszinónak vasárnap tartott közgyűlésén behatóan foglalkoztak a pénzkérdéssel, a mely az igazgatói jelentés szerint már-már veszélyes alakot öltött, de az ideiglenes pénztáros, Balassa Henrik erélye folytán már kissé jobbra fordult. A közgyűlésen a szokásos jelentések előterjesztése után megejtették a tisztújítást is, a melynek eredménye a következő:

Elnök: Kikindai Ferencz; igazgató: Kuts István; tikkár: Fekete Gyula; ügyész: dr. Kiss Károly; pénztáros: Balassa Henrik; könyvtáros: Greilinger Frigyes. A választmány pedig a következő tagokból alakult meg: Dus Sándor, Dörner Ferencz, Draxler Lipót, Németh Antal, Jeszenszky Ignác, Róth Gergely, Szontágh Hugó, Telleszky Kristóf, Varga Nagy István, Pavlicsek József, dr. Varró Ignác és Zsiros Kálmán. Póttagok: Eidenmüller Ádám, Hubaff Mihály, Simon Mihály, dr. Krztonosits Jenő. A pénztár-vizsgáló bizottságba: Domokos Jenő, Haby János, Scheinberger Ignác és Kikindai Győző választattak meg.

— **Kirabolt őrház.** Fekete Pál gátörnek a kis-zombori határban a Maros partján levő őrházat a napokban, míg ő Klárafalván járt, kirabolták és elhordták belőle minden elvihető tárgyat és élelmiszert. A csendőrségnek sikerült a betörőket Fuerás Nikola és társai lippai tutajos oláhok személyében kipuhatolni, mikor éppen az elrabolt szalonnából lakmároztak.

— **Idegbeteg urlovas.** Lázár Béla huszárfőhadnagy, mint tegnapi távirataink közt röviden jelentettük, előreláthatólag hosszú időre, ha nem örökre valetot mond a turfnak. Lázár Béla három évvel ezelőtt Bécsben a hadserégi akadályversenyben lebukott lováról és kisebb fokú agryázkódást szenvedett, melyből azonban lát-szólag kigyógyult. A folytonos izgatott életmód azonban tovább fejlesztette a betegség elfojtott csirait és a szerencsétlen főhadnagyon mind-

inkább nagyobb mértékben mutatkoztak a tulajdonságos idegesség szimptomái. Az ideai alagi meelting megnyitó napján már oly feltűnően viselkedett, hogy a legkülönbözőbb hírlélek kaptak lábra. Mikor a nagy alagi akadályversenyben Vicza nevű lováról lebukott, a baj annyira felujult, hogy a legkiválóbb magyar urlovas kénytelen volt az egyik fővárosi hidegviz gyógyintézetben enyhülést keresni.

— **Lövöldöző lökötök.** Tószegről írják, hogy Sirató Mátyas gazda istállójából a lökötök két lovat hajtottak el. Zottl Péter éjjeli őrgyanusnak találta a kocsiikkal tovarobogókat és utánuk kiáltott, mire ezek lövéssel válaszoltak. A lövés az éjjeli őrt bal vállán találta, mire ez eszméletlenül összerogyott; az ellallant lótolvajokat a csendőrség erősen nyomozza.

— **Ártézi kut.** Egyre szaporodik a délvidéken az ártézi kutak száma. Legutóbb Kis-Jécsán létesítettek egyet. A kut 114 méter mélységű és percenként 12 liter vizet ad.

— **Kardos kisedővönő.** Billéden, mint levelezőnk írja, közbeszéd tárgyat képezi egy mulatságos eset, mely a minap az ottani községi albiró és az óvónő között játszódott le. Lahn János albiró egy községi esküdt és egy rendőr kíséretében megjelent Grünauer Borbála óvónénál, hogy az ovodából egy kályhát karhatalommal elvigyenek, minthogy azt az óvónő ismételt felszólításokra nem volt hajlandó kiadni. A kicsinyek nevelésére hivatott óvónő mindjárt torkon ragadta az albirót és úgy összekarmoláta, hogy, mint az orvosi vélemény mondja, legalább is négy-öt napig beletart, míg annyira jön, hogy ábrázatát a nyilvános ágnak mutathatja. A kardos kisedővönőt hatóság elleni kihágás miatt a fenyítő bíróságnál feljelentették.

— **Magyar munkások Amerikában.** A pennsylvániai magyar munkások sztrájkjáról, melyről távirataink már hírt adtak, újabb olyan adatok vannak előtünk, melyek azt mutatják, hogy „a magyar és szláv munkások“, a mint az angol táviratok öket nevezik, a legnyomorúságosabb helyzetben vannak. A Ruter-ügynökségnek egy április 6-iki távirata ezeket mondja: „A pennsylvániai szénterületen sztrájkoló munkások engedni kezdenek. Az emberek elszakadznak a sztrájktól mindenütt és teljesen megszelídülteknek látszanak. Fegyveres polgárok örködnek a sztrájkterület minden városában és mindenáron fenn akarják — úgy mondják — tartani a rendet, még ha minden idegennek az életébe kerülne is. Ugy hiszik, hogy a sztrájkolók holnap megkezdik a munkát. — Egy másik, aznap távirat azt mondja: A pennsylvániai szénterület ma teljesen nyugodt maradt. A sztrájkmozgalom szerencsétlenül végződött a sztrájkoló munkásokra nézve, kiknek a helyzete most rosszabb, mint azelőtt volt, mert a társulatok most csupán angolul beszélő munkásokat alkalmaznak. A magyar és szláv munkások (értsd tótok) vezetői azt állítják, hogy a sztrájkot az ir és a német munkások konspirációja idézte elő, a kiknek egyetlen célja az ő kizavarásuk volt. Ezért aztán nagyon dü-

— Mitevő legyek itt?

Szegény Dalfino szívében is tombolt a vihar, abban a szívében, mely kemény volt, mint a sziklakő s véghetetlen, mint a tenger: a babona, a gyűlölet, a szerelam vegyülete.

A ringó hullámok ellenállhatatlanul csalogatták a végzetes lépésre, de úgy érezte, hogy ott még sem talál nyugalomra bosszu nélkül.

Oh Zarra, Zarra... Zarrát is elrabolták tőle.

Szóltanul néztek egymásra; hallgatták a szél zugását és szívták magukba a kátrány illatát. Zarrát elhagyta bátorsága, lélekzetét is visszafojtotta; ott ült komor tekintettel, mészava és szóltanul, mint a kőszobor.

— Szegény kis hajócskám! — suttozta Dalfino, tenyerével a bárka oldalára ütve, — milyen sok viha t éltem át veled, anélkül, hogy összetörtél volna!

Akár csak egy gyermek, ugy sirt és ragyogtak a könyvek Dalfino szemeiben.

— Áldjon meg az isten. Zarra; én megyek.

Hirtelen megcsókolta ajkát, azután böszülten futásnak eredt a vámpülethez vezető uton.

Ép a lámpa alatt találkozott a finánczcal: tigrisként rontott reá s kését oly erővel döfte torkába, hogy azt sem mondta Jézus Mária!

És míg a nép összecsuóldt, Dalfino a dühögő hullámok közé vetette magát; eltűnt, majd ismét felmerült, emberfölötti erővel kúzkodva, azután újra látták egy tajtékzó hullám taréja fölött; föl s alá bukott néhányszor, mint a delfin, s azután még egyszer látták, míg végre a vihar zokogása és Agnes asszony késtördelése és jajveszékése között örökre elmerült.

jét, mialatt kibontott hajával a szellő játszadozott.

— Szent Ferencz ne hagyj el! — suttozta fogai között szegény Dalfino, a kinek lelke háborogni kezdett. — Fordulj vaksi, fordulj!

A pénzügyör mintha csak készakarva ke-reste volna vesztét. Valahányszor Zarrát meglátta, elébe állott, szöke, pörge bajuszán sodort egyet s tenyerét a kard markolatára szorítva, néhány enyelgő szót váltott vele.

Zarra mosolygott, sőt egyszer megesezt rajta, hogy az elváláskor utána fordította fejét.

— Piros színe van a vérnek, — szólt Dalfino mogorván s titokzatos hangon, midőn egy izben Agnes néni fia, puskával a vállán, büszkén sétálgatott a tengerparthoz sorbakötött halászbárkák előtt. Egy este, éppen julius utolsó es-téjén, csakugyan meggyőződhetek, hogy a vér nek piros, iszonyatosan piros színe van.

Tüzes felhők között áldozott le a nap; tikkasztó hőség nehezkedett a tengerpartra, a forró sirokko rohamosan dől a szárazföldre s tüzes nyelvként tapadt az ember arcához; ez alatt a tenger erősen zugott és hullámzott, mintha átkozódnék. — Amott a vámhivatali épülettel szemközt Carpillo gazda új bárkáját éppen kátránnyal vonták be, az átható kátrányillattal füst terjedt szét a tenger partján.

— Zarra, láttam őt ismét, érted? — szólt Dalfino keserű hangon, ott ült a hajócska partján, mely a zátonyon félrebillentve feküdt kidomborodott oldalával.

— Egy izben azt is mondta, hogy ő vár reám: és én elmegyek, igaz van, mitevő legyek itt?

Erre keserű gunnyal szorult össze ajka s félkezével bozontos hajába kapaszkodott és daczo-san ismételte:

bösek
Lawou
kul és
munká
nyok
a gyé

forgad
néme
hó 1-
a 13.
14. o
magy
dapest
vasutá
nevéb

(U
dijszab
Ausztri
F. évi
Magyar
forgal
podgyá
1893. s
dijszab
Hambu
árai va
dija 19
1894. n
nyomas

(B
vasuti
magyar
mólska
1-én 3
a nagy
díjtétel
Budape
államva
nevében

B
eredeti
Gábor
kormán
tett m
szavaz

A
ben fo
E
zasság
tárgyal

G
ben fig
kart ne
kivánj
nére h

mellet
gatja, h
erköcs
a nemz
mélyseg
javasla

E
szés k
téve e
támadt
Polón

nyit v
D
való te
véget

Gróf S
B
eredeti
udvari
az ara
akadém
Kossut

bösek az ir és a német munkásokra. Tegnap Lawoutban egy gyárból kétszáz asszony botokkal és kövekkel fölfegyverkezve, elkergette a munkásokat. A rendőrség nem mert az asszonyokra löni, a kik közül többen karjaikon vitték a gyermekeiket.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.

Hirdetmény. Magyar-német fa- és kéregforgalom. Határozmányok módosítása. A magyar-német fa- és kéregforgalomban 1894. évi febr. hó 1-től érvényes díjazás III. A 1) pontja alatt a 13. oldalon, alulról számított négy sor és a 14. oldalon az első kikezdés — és pedig ugy a magyar, mint a német szövegből törölendő. Budapest, 1894. április hóban. A magy. kir. államvasutak igazgatósága, a többi részes vasutak nevében is. (Utánnomás nem díjazatik.)

Magy. kir. államvasutak.

(Uj közvetlen személy- és podgyász-díjazás életbeléptetése. Észak-Németország, Ausztria-Magyarország és Románia között.) F. évi május 5-én Észak-Németország, Ausztria-Magyarország-Románia között való közvetlen forgalomban Bodenbachon át, új személy- és podgyász-díjazás lép életbe, melylyel az 1893. szeptember hó 1-vel életbelépett hasonló díjazás érvényen kívül helyeztetik. Az ezen díjazás szerint Budapestről Berlin, Drezda, Hamburg, Leipzig állomásokra létező jegyek árai változást nem szenvednek, míg a podgyász díja 10 kgrént 1 fillérrel felemeltetik. Budapest, 1894. március hó 31. Az igazgatóság. (Utánnomás nem díjazatik.)

Magy. kir. államvasutak.

(Hirdetmény.) Osztrák-magyar-svájci vasuti kötelék. (Sajtóhiba-helyesbítés.) Az osztrák-magyar-svájci kötelékben friss és aszalt gyümölcsküldemények szállítására 1893. évi november 1-én életbelépett kivételes díjazás 24. lapján a nagyszőlős-konstanzi viszonylat I. a) sorozat díjtétele 422 fennigről 522 fennigre helyesbítendő. Budapest, 1894. április hó 3-án. A magyar kir. államvasutak igazgatósága a részes vasutak nevében is. (Utánnomás nem díjazatik.)

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése április 11-én.)

Budapest, április 11. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ülés elején Ugron Gábor terjeszti elő indítványát, a mely a kormánynak a Kossuth-gyász alatt követett magatartása miatt bizalmatlanságot szavaz.

Az indítványt a Ház szombati ülésében fogják tárgyalni.

Ezután következik a napirend: a házassági törvényjavaslat folytatolagos tárgyalása:

Gróf Apponyi Albert záróbeszédében figyelmezteti a Házat, hogy a lelkészi kart nehéz feladat elé állítják, amikor azt kívánják tőle, hogy meggyőződésük ellenére hirdessék, miszerint a polgári kötés mellett az egyházi is szükséges. Bizonyítgatja, hogy a kötelező forma szükségtelen, erkölcsileg romboló hatású és ellenkezik a nemzet tradícióival. Nem akar sötétben mélységbe ugrani és ajánlja határozati javaslatának elfogadását. Szünet után

Eötvös Károly polemizál zajos tetzés közt Apponyival, neveltségessé téve ennek skrupulusait. Óriási derűtség támadt, amikor Eötvös egy állítására Polónyi így szólva közbe:

— Ez nem igaz! Eötvös csak ennyit vágott vissza Polónyi felé fordulva:

— Most már csakugyan igaz!

Deésy Zoltán személyes ügyben való felszólalásával az általános vita véget ért.

Gróf Szécsen Antal és az akadémia.

Budapest, április 11. (A „Torontál” eredeti távirata.) Gróf Szécsen Antal udvari főmarsall, v. b. t. t., főrendiházi tag, az aranygyapjas rend vitéze, lemondott akadémiai tagságáról, mert az akadémia Kossuth halálakor kitűzte a gyászlobogót.

A tudomány-egyetem gyásza.

Budapest, ápril 11. (A „Torontál” eredeti távirata.) Dr. Szabó József, a budapesti tudományegyetem nagyhirű tanára tegnap este tíz órakor meghalt. Orvosa operálni akarta, de a beteg nem egyezett bele. Bélcavarodás ölte meg.

(Dr. Szabó József, az ásványtan tanára a budapesti egyetemen, a mizerológiai és petrográfiai intézet és muzeum igazgatója, szül. 1822. márcz. 14-én, Kalocsán. Pesten hallgatta a bölcsészeti- és jogtudományokat, de hajlamát követve bányászati akadémia ment. 1848-ban az első magyar felelős miniszterium bányászati kohászati szakaszához hívták be. 1849—55. a budapesti tudományos egyetemen az ásvány és vegytanhelyettes, 1862. rendes tanára, 1858. a m. tud. akadémia levelező, 1867-ben rendes 1868-ban igazgatósági tagja és 1870. óta a III. osztály titkára. Számos ásványtani nagy munkát írt. 1891-ben jelent meg fontos műve, amelyen 14 évig dolgozott: „Selmec környékének geológiai leírása.”)

Megőrült mánás.

Budapest, április 11. (A „Torontál” eredeti távirata.) Sopronból telegrafálják, hogy gróf Széchenyi Károly megőrült. Családja a Bécs mellett fekvő döblingi kórházba szállította.

Elmozdított evangélikus lelkész.

Budapest, április 11. (A „Torontál” eredeti távirata.) Pozsonyból telegrafálják: Fürst János itteni evangélikus lelkész a német evangélikus egyházban vasárnap gyászbeszédet tartott Kossuthért. A hadtestparancsnokság azonnal intézkedett, hogy Fürst a pozsonyi kadét-iskolában betöltött állásáról elmozdítottassék.

Gróf Zichy Géza halála.

Budapest, április 11. (A „Torontál” eredeti távirata.) Gróf Zichy Géza intendáns neje az éjjel meghalt. Pénteken délután, a hogy Tetétlenből a fővárosba érkezett, torokbajról panaszkodott. Szombaton a betegség mint súlyos difteritisz jelentkezett, 41 fokos lázzal, amelynek a beteg az elmúlt éjjel áldozatul is esett.

Dr. Basso letelepedése.

Budapest, ápril 11. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kossuth volt orvosa, dr. Basso letelepedéséhez szükséges, hogy oklevelét a kultuszminiszter nosztrifikálja, vagyis hogy néhány tárgyból vizsgát tegyen. Ha azonban csak massage-al akar foglalkozni, ezt oklevel nélkül is teheti.

Rendőrök sztrájkja.

Budapest, április 11. (A „Torontál” eredeti távirata.) Jászberényben a rendőrök 68 ft fizetésemelést kértek a 112 ft évi fizetés mellé. A város csak 38-nak emelte a fizetését, 20-nak azonban leszállította. Most kiűtött a sztrájk. Jászberényt senki se őrzi.

Tizenhét kihívás.

Budapest, április 11. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből telegrafálják: A reichsrath folyosóján tegnap kinos incidens volt Gregorig ismert antiszemita és több lengyel képviselő közt. Gregorig ugyanis a lengyeleket nyilvánosan gyanúsította, gyalázó szavakkal illette. Most a lengyelek ki akarják hívatni vagy pedig a képviselőház által megrovatni.

Budapest, ápril 11. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből telegrafálják, hogy Gregorig antiszemita képviselőt, ki a reichsrath folyosóján tegnap a lengyel clubról becsmérolg nyilatkozott, sértő nyilatkozatáért tizenhét lengyel képviselő kihívta.

REGÉNY-CSARNOK.

Szemet — szemért.

Regény.

Írta: Trollope A.
XXIII. FEJEZET.

(81-ik folytatás.)

— De nem veszi őt nőül?
— Csupán a lady Scroope nevet nem viselheti.

— Tehát szeretőjévé akarja őt tenni?
Midőn e szöveget kiejti, hangja már megváltozott és a fenyegető oroszian tekintet viszatért szemébe. Szemébe álltak egymással az ülőhely közelében s a düh, melyen a leánya iránti gyöngéd szeretet e y perexre erőtt vett, ismét viharzott keblében. Lehetséges volt e, hogy képes legyen velők így banni — hogy megsejje adott szavát és elhagyja őket hűtlenül, boldogan, könnyű szívvel, vissza szietve a világ örömei közé, míg ők itt maradnak porba tiporva. E nő születése óta csak igaztalanságot és méltatlanságot tanult ismeri, de valamennyi közül ez volt a legborzasztóbb.

— Szeretőjévé! ismétlé — és én, az anya ezt elnézzem azon tudattal, hogy leányom meg van gyalázva! Eltűrté volna az ön anyja, ha ilyesmitörténik az ön nővérel? Mit tenne ön, ha nővére oly állapotban volna, mint most az ön leányom?

— Nekem nincs nővérem.

— S ezért oly kőszívű ön. Az ön gyermek soha se lesz az ön ágyasa — soha. Inkább saját kezeimmel ölném meg. Ön szétzúzta életét, de annyira nem fogja lealacsonyítani.

— Nőül veszem őt — külföldön.

— És miért nem itt? Ő semmivel sem áll ön alatt. Miért ne viselné azon nevet, melyet ön annyira szeret hallani, s melyre annyira büszke. Miért ne lenne belőle lady? Tette valaha valami gyalázatos dolgot? Ha az ön szemében becsstelen ez a leány, akkor ön gonoszabb az ördögnel.

— Nem arról van szó! mondá Fred mogorván.

— Hát miről? Mit tett, hogy így büntesse? Igérje meg, hogy törvényes nejevé lesz.

E szókkal erősen megfogta gallérát és meg rásta őt.

— Ez lehetetlen! mondá az earl of Scroope.

— Lehetetlen! De meg kell lenni, — különben — különben —! Kicsoda ön, hogy bátorságot vesz magának semmivé tenni két életet? Esküdjék meg, hogy nőül veszi őt, különben ez életben soha se fog más nővel beszélni.

Frednek még most se jutott eszébe, mily veszélyes helyzetben van itt a szirttetőn. Annyiszor járt e helyen, hogy ilyesmire nem is gondolt. Sőt Mrs. O'Haranak se jutott eszébe a veszély, mint később kiderítették azok, kik alaposan megvizsgálták a dolgot. Nem azért jött ide vele, hogy megijeszse, vagy hogy megbolosulja magát rajta. De most e gondolat hirtelen megvillant örült elméjében.

— Hitzegő! kiáltá és elkezdte őt tolni háttal a meredély felé.

— Ön engem le akar taszítani a mélységbe! Kiáltá Fred, ki még most sem igyekezett egész erejével ellenszegülni.

— És még is teszem Isten segítségével! Gondolj leányomra! Gondolj leányomra!

— S e szó kal mind hátrább szorítá őt. Frednek elég ereje volt megfeszíteni térdét és megvetni lábát a sikos talajon. Megragadva a nő ruháját, egy pillanatra úgy látszott, mintha mindkettőnek együtt kellene lezuhanni. De akkor a lord hirtelen megcsuszott, térdrebukott s e pillanatban a nő melibe lökte őt lábával, a ruha kettészakadt s a szegény Fred egyedül bukott alá a mélységbe. . . .

Ez volt vége Neville Fred, earl of Scroope-nak, s ez volt vége a szegény leány összes reményeinek. Ha az ember előre hajlik a szirt parkánya felett, a sziklák oly függélyeseknek látszanak, hogy azt vélné, hogy egy bejött kö egyenesen a hullámok közt merülne el. De a szem téved, mert a sziklák bár rendkívül meredek, még sem egészen függélyesek, s az ifju egyik szirtől a másikra ütődött s csak mint összezuzott, véres holttest ért le a tenger kék vizébe.

Kata végre meg volt boszulva. A nő néhány perczig egyedül állt a sziklacsucson és elgondolkozott tette felett. Ezen ember megsejtette őt halálosan és ő azért megbüntette. Bőven megérdemelte a halált. E percében nem érzett lelkiismereti fordulást. De hogyan mondja el a történetet gyermekének! Az ő halála alkalmasint még egy életbe fog kerülni. Nem jobb volna-e ha leánya így halna meg? Mit várhatott ezentul ez életől? Ami őt magát illeti — ezen első pillanatban eszébe se jutott, hogy ő maga is nagy veszélyben forog. Eszébe se jutott, hogy kérdőre vonhatják, hogyan került a lord a szirt parkányára és hogyan zuhanhatott le onnét véletlenül? A mi őt magát illeti, büszke volt tetteire . . . de hogyan mondja el leányának?
(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1893. évi október hó 1-től.

Nagybecskerek-Nykikinda				Nagybecskerek-Versecz				Versecz-Nagybecskerek				Szécsány-Párdány			
Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.
1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny.p.u.ind.	700	—	—	Báziás ind.	405	1145	—	Budapest ny. p. u. ind.	700	—	—
Párdány	—	—	350	Temesvár	950	—	—	Temesvár	—	12—	—	Nagybecskerek	805	—	—
Nagybecskerek	550	1225	740	Nagykikinda	320	—	—	Versecz	540	220	—	Szécsány	925	555	—
Ellemér	609	1244	803	Nagybecskerek	805	—	—	Verseczrét	547	225	—	Módos	946	622	—
Melencze	632	111	832	N.-Becskerek-Bpart	812	415	—	*Temespaulis	553	232	—	Fény	957	635	—
Kumán	649	129	854	*Sándor-udvar	827	435	—	Bethlentanya	601	242	—	Párdány	1008	648	—
Törökbecse-Aracs	715	204	932	Lázárföld	841	452	—	*Szivattyutelep	611	255	—	Párdány-Szécsány			
Beodra	749	238	1009	*Pusztá Kenderes	845	456	—	*Laudontanya	618	305	—	Párdány ind.	700	350	—
Karlova	800	249	1024	*Lajosmajor	955	508	—	Nagymargita	627	316	—	Fény	654	404	—
Nagykikinda (v.) érk.	840	329	1104	Szárcsa	919	545	—	Zichyfalva	639	329	—	Módos	719	420	—
Temesvár	—	522	454	Szécsány (vend.) érk.	934	600	—	Györgyháza	651	345	—	Szécsány	742	443	—
Budapest	125	—	655	Szécsány ind.	947	616	—	Szécsénfalva Ráros-Istvánvölgy	706	402	—	Budapest ny. p. u.	655	—	—
Nagykikinda-Nbecskerek				Szárcsa				Szárcsa				Nagybecskerek			
V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	V.v.	V.v.	V.v.	V.v.	V.v.	V.v.	V.v.	V.v.	V.v.
1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1
3512	3514	3502	3502	3512	3514	3502	3502	3512	3514	3502	3502	3512	3514	3502	3502
Budapestny.p.u.ind.	700	830	220	Istvánvölgy	1022	703	—	Szécsány (vend.) érk.	801	514	—	Budapest ny. p. u.	655	—	—
Temesvár	950	1120	400	Györgyháza	1032	717	—	Szécsány ind.	814	531	—	Nagybecskerek	615	—	—
Nagykikinda (v.)	325	400	700	Zichyfalva	1044	741	—	Szárcsa	826	545	—	Budapest ny. p. u.	615	—	—
Karlova	415	441	741	Nagymargita	1059	802	—	*Lajosmajor	833	546	—	Nagybecskerek	615	—	—
Beodra	435	452	753	*Loudontanya	1108	811	—	*Pusztá Kenderes	842	603	—	Nagybecskerek	615	—	—
Törökbecse-Aracs	531	532	833	*Szivattyutelep	1116	822	—	Lázárföld	853	617	—	Nagybecskerek	615	—	—
Kumán	557	553	855	Bethlentanya	1129	835	—	*Sándor-udvar	910	641	—	Nagybecskerek	615	—	—
Melencze	629	614	917	*Temespaulis	1137	847	—	N.-Becskerek-Bpart	—	645	—	Nagybecskerek	615	—	—
Ellemér	652	634	937	Verseczrét	1145	858	—	Nagybecskerek érk.	—	645	—	Nagybecskerek	615	—	—
Nagybecskerek érk.	710	652	955	Versecz érk.	1149	903	—	Nagykikinda	—	1101	—	Nagybecskerek	615	—	—
Párdány	10	8	—	Temesvár	317	—	—	Temesvár	—	454	—	Nagybecskerek	615	—	—
Versecz	1148	—	—	Báziás	325	1129	—	Budapest	—	655	—	Nagybecskerek	615	—	—

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 perczig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (600—652) vannak megjelölve.

A *gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételelesen fel-leszállás végett áll meg.

Bécs-Budapest (nyug. p. u.)				Temesvár-Orsova-Vercciorova				Vercciorova-Orsova-Temesvár-Budapest (nyug. p. u.)				Bécs				
Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.		
1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3		
Bécs ind.	837	—	1100	900	900	900	915	400	Vercciorova ind.	221	—	—	350	210	—	
Budapest	130	700	830	250	220	425	700	1000	Orsova érk.	230	410	—	359	219	—	
Czegled	930	1030	450	336	623	921	1115	—	Herkulesfürdő	335	512	—	435	321	—	
Félegyháza	—	—	1211	—	443	757	1108	1221	Karánsebes	627	1105	—	—	539	420	
Szeged	443	530	147	—	545	935	1257	120	Lugos	741	1255	—	—	628	528	
Valkány	—	627	303	—	626	—	224	—	Rékás	837	219	—	kedd	—	629	
Nagykikinda	—	700	340	—	638	—	300	—	Temesvár-Józsefváros	920	328	—	849	742	716	
Zsombolya	—	741	422	—	710	—	350	—	Sz. v.							
Gyertyámos	—	817	445	—	—	—	413	—	Temesvár-Józsefváros ind.	950	400	515	—	855	750	1120
Temesvár-Józsefváros	639	854	522	—	750	—	454	—	Gyertyámos érk.	1027	445	615	—	—	—	1158
Temesvár-Józsefváros				V. v.				Zsombolya				Nagykikinda				
ind.	649	930	615	—	800	—	545	—	Nagykikinda	1051	515	700	—	832	—	1222
Rékás érk.	—	1041	710	—	—	—	630	—	Valkány	118	545	739	—	851	—	1249
Lugos	—	1234	830	—	923	—	740	—	Szeged	1254	732	945	510	1045	95	132
Karánsebes	—	325	942	—	1025	—	910	—	Félegyháza	254	—	—	643	—	1104	439
Herkulesfürdő	1105	736	—	—	1228	—	1148	—	Czegled	440	—	—	813	—	1208	600
Orsova	1131	824	—	—	1255	—	1219	—	Budapest	655	—	—	1020	210	300	650
Vercciorova	1145	—	—	—	115	—	149	—	Bécs	100	—	—	705	720	70	854

H i r d e t é s e k.

5155. ki. szám 1894. (261—2.2)

Arlejtési hirdetés.

Nagybecskerek városa részéről ezennel közzététeik, miként a gymnasiumi épület kibővítése feletti munkálatok kiadása céljából zárt ajánlati versenypályázat nyitattik, mely e vállalkozni szándékozók ezennel felhivatnak, hogy 50 krros bélyeg- és a 36428 forint 80 krnyi kikiáltási árnak megfelelő 10 százalékos bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat 1894. évi április hó 15-én d. e. 11 óráig Zachariás József városi tanácsnoknál annyival is inkább beadják, minthogy később érkezett pályázatok figyelembe vétetni nem fognak.

A tervek, költségvetés és feltételek ugyancsak fenti tanácsnoknál a hivatalos órák alatt naponta betekintheők.

Kelt Nagybecskereken, 1894. évi április hó 7-én.

Krsztics János,
polgármester.

1811. szám 1894. (257—3.1)

Pályázat.

A nagytoráki községi körorvosi állás, Nagytorák székhelyvel, lemondás folytán üresedésbe jövéen, ennek betöltésére a választás folyó évi április hó 25-én délután 3 órakor fog Nagytorák községében megtartatni.

A körhöz tartozik Kistorák és Nagytorák község, a fizetési évi járuléka Kis-Torák község részéről 450 frt, Nagytorák község részéről 450 frt, összesen 900 frt, a látogatási díj nappal 50 kr., éjjel 1 frt.

A pályázók a magyar, német és román nyelvnek szóban, előbbieknél írásban

jártasságát kimutatni köteleztetvén, felhivatnak, hogy a kellően felszerelt folyamodványokat folyó évi április hó 24-éig alólírottán benyújtsák, később beérkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

Kelt Nagybecskereken, 1894. évi április hó 6-án.

Bakalovich Ágost,
főszolgabíró.

543. ig. sz. 1894. (259—2.1)

Pályázati hirdetés.

A felső-torontáli ármentesítő társulatnál az alsó-tiszai vonalon (törökbecsei székhelyvel) egy szakaszmérnöki állás jutott üresedésbe, mely állás betöltésére ezennel pályázatot hirdetek. Pályázni óhajtok kellően felszerelt kérvényüket zombói Rónay Jenő főispán társulati elnök ur ó méltóságához Nagybecskerekre legkésőbb folyó évi május hó 15-ig annál is inkább adják be, mert a később beérkező pályázatok nem fognak figyelembe vétetni.

- A betöltendő állás javadalmazása:
1. Évi fizetés 1000 frt. véglegesítés után 5—5 évenként 200—200 frt kőrpótlék, mely azonban összesen 1600 frtnál magasabb összegre nem rughat.
 2. Lakbér 200 frt.
 3. Irodartartási átalány 200 frt.
 4. Utazási átalány 800 frt.
 5. Árvíz elleni védelemnél 5 forint napidíj.

Feltételek:

A kérdéses állás, a társulat alapszabályában előírt hatáskörrel és kötelezettséggel a társulati választmány által választás

tás útján fog betöltetni és pedig 3 próba-évre ideiglenesen; a véglegesítést a próba-évek eltelté után a választmány eszközli. Véglegesítés esetén nyugdíj biztosítottik, mely 35 évi szolgálat után a teljes fizetést éri el.

Pályázni óhajtok kötelesek a mérnöki oklevélén kívül okmányilag azt is igazolni, hogy már legalább 2 éven át valamely folyamómérnöki hivatalnál, vagy ármentesítő társulatnál alkalmazásban állottak; ugyszintén melléklendők a pályázati kérvényhez az eddigi alkalmaztatást, az életkort és egészségi állapotot tanúsító bizonylatok is.

Kelt Nagyikindán, 1894. évi április hó 5-én.

Jankó Ágoston,
társ. igazgató.

1044. hk. szám 1893. (255—1.1)

Idézés.

Erdelyan Szimeon, mint az Erdelyan-féle végszentmihályi 55. sz. házközösség ismeretlen tartózkodásu családtagja felhivatik, miszerint a házközösség megszűntetése céljából 1894. évi május hó 12-ik napjának d. e. 9 órájára Végszentmihály községéhez kitűzött tárgyaláson vagy személyesen jelenjen meg, vagy Mohan Péter végszentmihályi lakost mint részére kinevezett gondnokot célszerű képviselésre utasítsa, mert ezek elmulasztásának következményeit magának tulajdoníthatja.

Kelt Alibunarott, 1894. évi márczius hó 27-én.

Horváth, tb. főbíró.

Előfiz...
Egész évre...
Negyedévre...
Hogy Bám...
ment el a...
rinba, a k...
temetésén...
tet megsér...
ján remé...
utezák lá...
kormány...
Nos...
mondások...
pedig tele...
vállalta...
Elég volt...
igaz hogy...
— felszól...
torkaiban...
tása s ura...
fel, mikor...
mánynak...
mei miat...
mal fog...
rá, hogy...
rizmusnak...
Kossuth lá...
lett ra sen...
padokról...
magyar k...
volt az é...
következz...
gős felad...
helyeslés...
s jóvahagy...
den tizen...
tűntető is...
S ho...
meglepő...
oka igen...
híve a kép...
lálakor...
olyanok e...
vesztett...
szük, hite...
vált honfi...
egyéb ped...
vel örven...
szabadul...
összegyüle...
levégő, m...
nyag embe...
tásának...
elérkezett...
a történe...
és pártatl...
az itélet...
Kossuthn...
elég arra...
visszaadja...
mik ezek...
szüksége...
hanem ig...
embereim...
gának egy...
csak így...
nem ham...
ségei se...
dékkal, r...
ország...
összeolv...
A t...
istennek...
szeretnék...
érdemei...
is megosz